

פרק ט"ז - סיכום

הבעיה: שרה לא יולדת.

הפתרון: שרה מציעה שאברהם ישא אישה נוספת, את השפחה שלה- הגר

רש"י פס' ב' ד"ה **אבנה ממנה**:

קושי: מה הכוונה "אבנה ממנה"? אם הגר היא זן שיוולדת אז הילד הוא של הגר ולא של שרה!

תירוץ: בזכות שאכניס צרתי לתוך ביתי- שרה חושבת שבזכות המעשה הזה, שידרוש ממנה הרבה עבודת מידות, היא תהיה זכאית יותר לפני ה' וכך תזכה לילד

הבעיה החדשה שמתעוררת: הגר נכנסת להריון ומלגלת על שרה.

רש"י פס' ה' **חמסי עליך**: רש"י מביא שני הסברים מדוע שרה כועסת על אברהם:

1. לא התפלל מספיק ששרה גם כן תהיה בהריון. 2. אברהם לא מתייחס ללגלוגי הגר ולא גוער בה. הוא שותק כשהוא שומע את ביזיונה של שרה

הפתרון: שרה מענה את הגר והגר בורחת מבית אברהם.

הרמב"ן מסביר ששרה חטאה בכך שענינה את הגר ולכן עד הגר קיבלה בנבואה שייצא ממנה פרא אדם שלנצח יענה את עם ישראל

הגר בורחת למדבר ושם המלאך מתגלה אליה ומנחה אותה לשוב לשרה ולהיענות על ידה. ומברך אותה:

1. שזרעה יהיה מרובה

2. שיוולד לה ילד שתקרא את שמו ישמעאל, אך מתאר את אופיו כטיפוס שלילי ביותר: "פרא אדם", "ידו בכל ויד כל בו"

מילים קשות בפרק:

פס' ב'- "אבנה": אזכה להבנות ולהוליד מקץ

פס' ג'- "מקץ": בסוף,

פס' ד' – "ותקל": לגלוג וצחוק.

פס' ה' – "חמסי": כעסי וצערי בגללך.

פס' י"ב- "פרא אדם": חסר גבולות.